

Її називають то «Стефаником у спідниці», то українським Марсом чи фолкнером, то чортиком із табакерки». Але сама письменниця різко відкидає будь-які порівняння і стверджує, що їй до вподоби єдине визначення її стилю «вона пише, як Марія Матіос». Одна з найвідоміших і найпопулярніших сучасних письменниць України Марія Матіос народилась 19 грудня 1959 року в Розтоках на Буковині. Гуцулка до мозку кісток. Фанатка своєї родини, рідного слова і домашньої кухні. За освітою – український філолог (закінчила Чернівецький державний університет), за покликанням – народознавець. Поет, прозаїк, публіцист. Любить вирощувати квіти, ходити босоніж, забобонна. Цікавиться психологією, етнографією, городництвом. Любить подорожувати, спілкуватись зі своїми читачами, куховарити. Не визнає жодних авторитетів і вчителів, окрім своїх батьків. Має унікальне дослідження своєї родини, що корінням сягає 1790 року. Лауреат Шевченківської премії. Живе і працює в Києві.

Її твори перекладено багатьма мовами світу. Вона яскрава у всьому: у поведінці, у мові, характером. Яскрава у творчості. Поезія жила в ній з дитинства, й перші вірші вона надрукувала у 15 років. Але в якийсь період своєї творчості вона зрозуміла, що у світі віршів їй затісно, і у 1992 році вона дебютує як прозаїк. І невідомо, де краща і досконаліша це авторка – у прозі чи в поезії. Але те, що вона в них рідна, то це відчутно достеменно. Її проза – це горе, сльози і кров, а поезія – відвертість, самовпевненість, зухвальство, любов і еротика.

Найвідомішим і одним із вершинних творів стала повість «Солодка Даруся». Це українська історія 30-х- 70-х років минулого століття. Це трагедія людських доль, коли німота сильніша слів, а людина несповна розуму (Якою односельці вважають Дарусю) – добріша і мудріша тупої жорстокості. Це вражаюча розповідь про невитправлюване людське зло і незнищенне добро водночас.

Сімейну сагу «Майже ніколи не навпаки» можна назвати психологічним детективом з певними ознаками історичного твору. Повість складається з трьох новел, в яких тісно переплітаються історія та доля окремих людей: трагічне кохання юнака та шлюбної жінки: історія дівчини-підлітка, яка ще й не набавилась ляльками, а її віддають за старого багатія; ревності фронтовика до дружини, що штовхають його на злочин. Своєрідна українська «скринька Пандори» - книга «Нація». Можливо, вперше ми маємо можливість зрозуміти, що відбувалось насправді в Західній Україні в ті складні драматичні 40-50-і РОКИ. Герої «Нації» понад усе хочуть зберегти гідність, а гідність не має національності.

Немає межі жіночій винахідливості в час смертельної небезпеки. Немає страху, який позбавив би жінку волі чинити опір. Немає людини, здатної розгадати жінку, що тримає свою таємницю впродовж життя. Саме таку філософію відстоює Марія Матіос у повісті «Москалиця».

Жодна книжка авторки не писалась так важко і не була такою точною в подіях, іменах і даних, як «Приватний щоденник, Майдан, Війна». Це свого роду хроніка, що починається

з кінця 2013-го і до середини літа 2015-го року. Це книжечка про ексклюзивні події Майдану та триваючої війни, учасником чи свідком яких вона була сама.

Усіх творах Марії Матіос тісно переплітається історія та доля окремих людей, наскрізними є тема кохання і тема смерті, мотиви пристрасті, материнської любові та страждання. Але є твір, який стоїть дещо осібно у палітрі прози письменниці. Це – «Кулінарні фіглі». Беручи до рук цю книжку, не забудьте прихопити «слинявчика», бо від цього смачного і життєрадісного читання вам не раз тектиме слинка із підборіддя і аж до пазухи. Усі подані в книзі рецепти – правдиві і не затратні (доречі, вже випробувані нашими читачами).

Насолоджуйтесь смаком українського слова і українських страв від Марії Матіос! Адже такою рідною в українській літературі вміє бути, мабуть, тільки вона – трагіком у Солодкій Марусі і фігляркою та жартівницею у книзі кулінарних рецептів.

Своїми повістями вона творить трояку ружу людського існування, ружу національного буття, яка різними творами – кольорами демонструє його розмаїття. Бо хоч і думаєш, що ружа рожевий колір має, а воно ні. На те вона і трояка. Так і життя – то чорне, то жовте, а там, дивись, загориться червоним. Ніколи не знаєш, який колір побачиш завтра. Чекаєш одного, а воно показуєш інший.

Читайте книги Марії Матіос, поринайте у цей різнобарвний світ, мандруйте, отримуйте насолоду від самотнього українського слова. А для цього завітайте до районної книгозбірні та познайомтесь з книжковою виставкою «Феномен Марії Матіос», яку працівники відділу обслуговування підготували до ювілею авторки. Виберіть собі книгу до душі та відчуйте запах і смак слова знаної української письменниці.

**Дулевин Олена,
провідний бібліотекар
відділу обслуговування Корецької ЦРБ**